

ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΟΥ Κ. ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ

Ποία σχέσις υπάρχει μεταξύ της αναστάσεως ενός Θεού και του χρώματος των αυγών της κόττας; Φαινομενικώς καμμία. Και όμως, κάθε φορά που ανασταίνεται ένα νεκρὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὰ αυγά, τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ ἄσπρα, γίνονται κόκκινα. Ἀπλούστατα, εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων δὲν ἐπικρατεῖ, συνήθως, καμμία λογικὴ. Καί, ἐν τοῖτοις, χωρὶς τὴν βοήθειαν τῆς λογικῆς τὰ κόκκινα αυγά δὲν παύουν νὰ εἶνε ἡ ὡραιότερα ποιήσις τῆς Πασχαλιάς. Μερικοὶ, μάλιστα, ἰσχυρίζονται, ὅτι εἶνε καὶ νοστιμώτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα αυγά τοῦ χρόνου, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ ἄσπρα. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ οὔτε χημικῶς, οὔτε φυσιολογικῶς. Ἀλλὰ μήπως ἔμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις; Τὰ ὡραιότερα πράγματα εἶνε ἀκριβῶς ἐκεῖνα, πού δὲν ἐξηγοῦνται. Καὶ ἂν ἐξηγηθῇ κάποτε, μὴ τὰ περὶ μέσα τῆς ἐπιστήμης, τὸ μυστήριον τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Πασχαλιά θὰ χάσῃ ὅλην τὴν τὴν ποιήσιν καὶ τὰ κόκκινα αυγά δὲν θὰ διαφέρουν πλέον καθόλου, ὡς γεῦσις, ἀπὸ τὰ ἄσπρα.

Ἐν τοῖτοις κάποιος ἀνέλαβε κάποτε, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὴν γευστικὴν ὑπεροχὴν τῶν κόκκινων αυγῶν.

- Θὰ σὰς τὸ ἀποδείξω πειραματικῶς! ἔδηλωσε.
- Πῶς εἶνε δυνατὸν— τοῦ εἶπαμε— νὰ μᾶς ἀποδείξῃς ἕνα πρᾶγμα πειραματικῶς, δηλαδὴ ἀντικειμενικῶς, χρησιμοποιῶν κριτήριον ὑποκειμενικόν;
- Τὸ κριτήριον θὰ εἶνε ἀντικειμενικόν... μᾶς εἶπε. Ἐγὼ θὰ τρώω τὰ αυγά καὶ εἰσεῖς θὰ κρίνεται.
- Σὰ δύσκολο πρᾶγμα...
- Καθόλου δύσκολον, κύριε. Ἐσεῖς θὰ μοῦ δίνετε τότε ἕνα κόκκινον αυγό, τότε ἕνα ἄσπρο. Ἐγὼ θὰ τὸ τρώω. Καὶ θὰ σὰς λέω ἀμέσως ἂν εἶνε κόκκινον ἢ ἄσπρο.
- Σκυλάκι! Ἀφοῦ θὰ τὸ βλέπης...
- Ἄλλὰ περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Δὲν θὰ τὸ βλέπω. Θὰ μοῦ κλείσετε τὰ μάτια. Ἐγὼ θὰ μαντέψω τὸ χρῶμα ἀπὸ τὴν γεῦσιν.

Αἱ συνθήκαι τοῦ πειράματος, ὅπως τὰς εἶχεν ἐκθέσει ὁ ἀνθρωπος, ἀπέκλειαν κάθε δόλον καὶ τὸ πείραμα ἀπεφασίσθη. Τοῦ ἐκλείσαμεν τὰ μάτια καὶ ἀρχίσασμεν νὰ σπάζομεν ἄσπρα καὶ κόκκινα αυγά καὶ νὰ τοῦ τὰ προσφέρωμεν ἐναλλάξ.

- Ἄσπρο!... εἶπε κατηγορηματικῶς, ὅταν ἔφαγεν τὸ πρῶτον.
- Ἐἶχεν ἐπιτύχει.
- Κόκκινον!... εἶπε γιὰ τὸ δεύτερον. Πάλιν εἶχεν ἐπιτύχει.
- Ἐπειτα ἀρχισε νὰ τὰ θαλασσοῦνῃ. Ἐν κοντολογίᾳ ἔφαγε πέντε αυγά, χωρὶς νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τίποτε.
- Τὸ πείραμα ἀπέτυχε... τοῦ εἶπαμεν. Θέλετε νὰ τὸ ἐξακολουθήσομεν;
- Ἐδήλωσεν ἀδυναμίαν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀμέσως.
- Ἐπιμένετε λοιπὸν ἀκόμη; τὸν ἐρωτήσαμεν.
- Ἐπιμένω! μᾶς εἶπε. Σήμερον τὸ πείραμα ἀπέτυχε. Αὐριον μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ.

Ἐννοεῖται, ὅτι κανεὶς δὲν προσεφέρθη νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔξοδα τοῦ δευτέρου πειράματος. Ἐν τοῖτοις, ὅπως ἐπληροφόρηθημεν ἀργότερα, τὰ πειράματα ἐξηκολούθησαν εἰς ἄλλων χριστιανῶν οἴκια. Τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι ὁ σοφὸς ἀνθρωπος, χωρὶς νὰ βᾶψῃ αυγά στὸ σπῆτι του, ἐτρέφετο ἐπὶ σαράντα ἡμέρας μὲ ἕνα αυγά καταγινόμενος νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ κόκκινα εἶνε νοστιμώτερα

ἀπὸ τὰ ἄσπρα.

Καὶ τοῦτο μὲν δὲν τὸ ἀπέδειξεν. Ἀπέδειξεν ὅμως τὴν ἡλιθιότητα τῶν χριστιανῶν, πού τοῦ τὰ προσέφεραν. Ἀπαράλλακτα οἱ φυσικοὶ θέλοντες ν' ἀποδείξουν, πειραματικῶς τὸ πιεστόν τῶν σωμάτων τῶν ἀπέδειξαν κατὰ τύχην τὸ πορῶδες. Τὸ κέρδος διὰ τὴν ἐπιστήμην ὑπῆρξε τὸ αὐτό.

Παῦλος Νιρβάνας

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ ΕΝΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

Ἡ ἀφηρημάδα εἶνε ἰδιότης κατ' ἐξοχίαν τῶν σοφῶν πού ἀπορροφημένοι διαρκῶς ἀπὸ τὴ λύση τῶν μεγάλων προβλημάτων, δὲν εὐκαιροῦν ν' ἀπασχολήσουν τὸ πνεῦμα τῶν μετὰ τὰ καθημερινὰ πρᾶγματα. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ πῶς χαριτωμένα ἀνέκδοτα, σχετικὰ μὲ τὴν ἀφηρημάδα, ἀναφέρονται πάντα εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος.

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ ἀφορᾷ τὸν μεγάλο μαθηματικὸ Ἀμπέρ. Μιά μέρα περπατώντας σ' ἕναν κεντρικὸ δρόμον, σκεπτικὸς καὶ μὲ τὰ χέρια πίσω ὅπως συνήθιζε, εἶχε καταστρώσει στὸ κεφάλι του μὴν ἀλγεβρικὴ ἐξίσωση, τῆς ὁποίας ὅμως δὲν εὐρίσκει τὸν ἀγνωστον X. Ἀφρασιωμένος καθὼς ἦταν δολόκληρος στὸ πρόβλημα του, βγάιζε ἔξωφρα μὲ ἀφέλεια ἀπὸ τὴν στέπην του τὴν μικροῖα καὶ τρέχει στὴν μαῦρη κουκούλα ἐνὸς ἀμαξιθοῦ πού στεκόταν στὸ δρόμον καὶ πού ἐνόμισε πῶς ἦταν ὁ πίνακάς του, καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ νευρικὰ τοὺς ἀριθμοὺς του.

Οἱ διαβάτες τὸν κυττοῦσαν μὲ περιέργεια ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἔδινε καμμίαν προσοχή.

Σὲ λίγο ὅμως τὸ ἀμάξι ξεκίνησε! Ὁ Ἀμπέρ τότε ἀρχισε νὰ τρέχῃ μὲ ὅλην τὴ δύναμιν γιὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴ δουλειά του, χωρὶς νὰ καταλαβαίῃ γιατί ὁ πίνακάς του ἔτρεχε... Δὲν ἄργησε όμως νὰ αἰσθανθῇ τὴν πραγματικότητα, γιατί ὕστερα ἀπὸ καμμίαν ἐκατοστὴ μέτρα ἐαπλώθηκε κάτω φερδύς-πλατύς καὶ οἱ πονετικοὶ διαβάτες τὸν ὡδήγησαν σπῆτι του σὲ κακὴ κατάστασιν.

ΑΝΕΜΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ἐνας μεγάλος ἔρωας, γιὰ νὰ διαρκέσῃ, ἔχει ἀνάγκη τρικυμώδους ζωῆς.

Οἱ ἠρωϊκῆς πράξεις εἶνε περὶ δύσκολες στίς πολιτισμένους κοινωνίες παρὰ στὰ βάρβαρα ἔθνη.

Ἡ ἥδονῃ ἐλαττώνει τὸν ἔρωτα τοῦ ἀνδρὸς καὶ παρατείνει τὸν τῆς γυναίκας.

Οἱ φιλοσοφικῆς θεωρίαι ἀλλάζουν σχεδὸν τόσο συχνά, ὅσο καὶ ἡ γυναικεία μόδα.

Πόσα μυστικά μὴ δὲν κρύπτονται μεταξύ δύο ὄντων πού ἀγαπῶνται καὶ τὰ λένε ὅλα.

Μεταξύ δύο ὄντων πού ἀρχίζουν ν' ἀγαπῶνται ἡ φύσις παίζει τὸν ρόλον μεσίτρας.

Ἀπ' ὅλα τὰ πάθη ἡ φιλαργυρία μόνον δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτα ἀπὸ τὸν χρόνον.

